20 d'agost: Sant Bernat, abat i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,20-26): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: « (...) Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui».

Sant Bernat, abat i doctor de l'Església (1090-1153)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui recordem aquest sant com el "darrer dels Pares" de l'Església, perquè en el segle XII renovà la gran teologia dels Pares. Ingressat al Císter, fou enviat amb tan sols 25 anys a fundar el monestir de Claraval. El jove abat impulsà la vida sòbria i moderada. Des de 1130 començà a ocupar-se d'assumptes importants de la Santa Seu i de l'Església.

Enfront dels complexos raonaments dialèctics del seu temps, Bernat insisteix a què solament Jesús és "mel a la boca, càntic a l'oïda, joia al cor" (d'aquí li ve el títol de "Doctor mellifluus"). Només hi ha un nom que compta, el de Jesús Natzarè. De fet, el veritable coneixement de Déu consisteix a l'experiència personal, profunda, de Jesucrist i del seu amor.

—"Per Mariam ad Iesum": a través de Maria som duts a Jesús. Bernat —tot seguint la Tradició— dóna testimoni clar de la subordinació de Maria a Jesús. Però, alhora, senyala el lloc privilegiat de la Verge en l'economia de la salvació, donada la seva particularíssima participació com a Mare ("com-passio") en el sacrifici del Fill.